

את קובלת - ואולי בצדק - על גאולה שהיא מרגיזה אותך בחלונותיה. תביני וחרגישי
לא להרגיז אף פעם את אמא גם שלך יהיה נדמה שאמא לא צודקת - העשי מה שאמא מבקשת
סבך.

אני רוצה שתכתבי לי דעתך על הדברים שכתבתי לכם לפני כשלושה או ארבעה שבועות.
אני רוצה לדעת אם את מסכימה לדעתי, ואם לא - מדוע. אני כתבתי לכם על עניינים
מדיניים לא רק למען הדעו דעתו, אלא למען שתוכלו לחשוב על הדברים ולחשוב בעצמכם,
ואם נדמה לכם שאני טועה - וזה יחכן שאני אטעה - עליכם להעמיד אותי על טעוהי.
- אני נשאר בלונדון עוד שבועים, עד אחרי ישיבת הועד הפועל הציוני, ומיד אחרי
חמושב אשוב הביתה.

אם יש איזה דבר מיוחד שאת רוצה שאביא לך, דבר שאין לחשיג בארץ - כתבי לי, ואם
אפשר יהיה אביא לך.

נשיקות רבות.

אבא.

לונדון, 4.11.38

גאוליק היקרה -

קיבלתי אתמול מכתבים! אחד ממך ואחד מרננה. המכתב של רננה הוא מענה למכתבך. היא
משיגה כמה השגות על דבריך - בעיקר בדבר המורה הצרפתי שלה, ואם כי אני מקבל את
כולן - עלי להגיד שהערותיה הן חריפות, נבונות ולמעמים קולעות מאוד. ידעתי שהיא
לא טיפשה, אבל במכתב זה היא מתגלה כילדה נבונה וחריפה. היא טוענת למשל שבכל פעור

יש כ-40 מליט חדשות, ואין הן מוזרות בשעורים הבאים וקשה לזכרן. - אם העובדה היא נכונה - חרי פענחה צודקת לדעתי. היא גם מתאוננת שכמה מליט אינן חשובות, כגון רבוי שמות לגרבים קצרים וארוכים, מין זה של סיכה ומין אצטק שני - ושוב לדעתי היא צודקת. לא צריכים לפטט אותה בשמות ספורטיים ובלחי חשובים אלה.

היא גם מתאוננת עליך שעינך צרה כשאמא עומדת לקנות לה דבר מה. איני יודע אם זה נכון ושוב - אם העובדה נכונה - פענחה צודקת. היא בעצמה מודה "נניח גם שבככה מהדברים היא (כלומר את) צודקת, אבל גם היא לא היחה עושה זאת, ואין לתרשם להתרשם עלי".

כאחות בכורה ויותר חכמה את צריכה לגלות קצת יותר טבלנות כלפיה; היא נרגזת כיחוד כשאת אומרת לאמא ש"היא מפונקת". היא מוענת שאמא יודעת זאת בעצמה, ופשוט שאת חעירי זאת בעצמך לרגנח, "אבל - כפי שהיא טוענת - היא לא צריכה להגיד זאת בלי הפסק לאמא".

את יודעת שאני רודף שלום. אני רוצה להגביר השלום בחנוכה הציונית ובישוב - הווייחי רוצה גם להשליט יותר שלום בין הילדות שלי....

כמורה את צריכה להתהלך עם ילדה צעירה סמך כשיטה פדגוגית - לא בזריקת מרח, לא בקפדנות - אלא בנועם ובחוכמה-אהבה כובשת ולא מרגיזה.

אני מתגעגע מאוד אליכן - כי מה כמעט אפסה הפעולה הבעורת, שהפרידה אותי בטבועות הקורמים. לטי שעה הסתברו והחיצבוא העניינים, בטבוע הבא יתפרטם הרפורט של ועדת מחלוקה הדין את חכניות פיל לגניזה, והממשלה חכריוז בפרלמנט הכרזה שאין בה משום קביעת מדיניות.

לפני פרסום הרפורט ברבים נקבל את הדו"ח - אך היות ומסקנתו העיקרית ידועה לי אצא איני כחול וסקרן ביותר. אלמלא נקראה ישיבה הועד הפועל הציוני הייתי כבר עכשיו חוזר הביחה; הפעולה העיקרית שלנו עכשיו לחכין את הוויכוח שיתקיים בפרלמנט לאחר באת הדו"ח של וודהד. בעוד שבועיים, אני מאמין, אוכל לעזוב לונדון ולשוב ארצה.

חיות קיבלתי את הירדן מו' חשוון שבו פורסמו הסלגרות שלחתי לארץ בענין ההסכם
עם הרוויזיוניסטים וכן גם אחד ממכתבי אליהו, למנוולים יש עוד כמה מכתבים שלה.
אחד הכתורים שלהם שעובד בדואר החל-אביבי גונב את מכתבי, פותח אותם, מצלם אותם -
ואחר כך הוא שולח אותם לחקודתם. אבל הם לא יפרסמו כל מה שיש בידם - כי המכתבים
האלה לא יוסיפו לכבודם ולא יגרעו מכבודי. גם המכתב שפרסמו - הביא ברכה. זה מונע
וויכוח במפלגה. ובדיעבד אני מרוצה ממה שעשו. בלא יודעים ונגד רצונם עשו בפרסום
הזה שרות חשוב למפלגה והרסו את "ההסכם", שנעשה בלא ידיעתי ונגד רצוני, ושהיתה פה
סכנה חמורה להסתדרות הציונית ולענינים הפוליטיים שלנו.

על ידי הפרסום הזה הם גם נחננו לי האפשרות לברר ולחטביר אם כל הענין בצבור. זהו
לא המהקרה הראשון שאויב סימש מביא על ידי מעשה נבזה תועלת לצד שלו הוא מתנגד. כך
עזר לנו המופתי כמה פעמים, וכך עזרו הבריונים הרוויזיוניסטים במעשי-הנקמה המהועבים
שלהם - לשירותים הערבים.

אחדים מחברינו נכשלו ועשו טעויות - לא הבינו את הסכנה הצרורה בהסכם, וחננו באו
הרוויזיוניסטים בעצמם והצילו אותם ע"י טעויות יותר גדולות - מהמעשה הטעמי שלהם.

מנועתנו צריכה עכשיו להיות אסירה-חודה להירדן על השרות המצוין הזה.

- מדוע לא קיבלתי ממך שום הערות על מכתבי הגדול מיום 27.10.38
מכתבי לי דעתך.

שלום לעמנואל - אבא.